

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1/2021
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена употреба туђег пословног имена и друге посебне ознаке робе или услуга из члана 238. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ. бр. 1481/20 од 24.12.2020. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 2К. бр. 599/20 од 10.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ. бр. 1481/20 од 24.12.2020. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Основног суда у Нишу 2К. бр. 599/20 од 10.11.2020. године, у корист окривљеног АА повређен кривични закон – члан 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 57. став 1. тачка 6. Кривичног законика.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Нишу 2К. бр. 599/20 од 10.11.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена употреба туђег пословног имена и друге посебне ознаке робе или услуга из члана 238. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 4 месеца од правноснажности пресуде, ако исто не учини, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Према окривљеном АА изречена је мера безбедности - одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ. бр. 1481/20 од 24.12.2020. године, против напред наведене правноснажне пресуде, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 1. тачка 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је

пресудом Основног суда у Нишу 2К. бр. 599/20 од 10.11.2020. године, повређен закон у корист окривљеног АА.

Након што је поступио у смислу члана 488. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Из списка предмета прозилази да је правноснажном пресудом окривљени АА осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара због извршења кривичног дела неовлашћена употреба туђег пословног имена и друге посебне ознаке робе или услуга из члана 238. став 2. у вези става 1. КЗ.

Поступајући на овај начин, Основни суд у Нишу је учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3. у вези члана 57. став 1. тачка 6. КЗ у корист окривљеног, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

За кривично дело неовлашћена употреба туђег пословног имена и друге посебне ознаке робе или услуга из члана 238. став 2. КЗ, прописана је казна затвора од 6 месеци до 5 година.

Одредбом члана 56. КЗ, прописани су случајеви у којима је суд, изузетно од општег правила о одмеравању казне у границама прописаним законом за одређено кривично дело, овлашћен да учиниоцу кривичног дела казну ублажи по мери или врсти, те тако учиниоцу кривичног дела може изрећи казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне кад закон предвиђа да се казна може ублажити, кад закон предвиђа да се учинилац може ослободити од казне, а суд га не ослободи од казне или када утврди да постоје нарочито олакшавајуће околности и оцени да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања.

Одредбом члана 57. став 1. КЗ, прописане су границе за ублажавање казне када за то постоје услови из члана 56. КЗ. Одредбом члана 57. став 1. тачка 6. КЗ прописано је да се казна може ублажити до 30 дана затвора, ако је за кривично дело као најмања мера казне прописан затвор испод 1 године.

Сходно изнетом, Основни суд у Нишу је, осуђујући окривљеног на новчану казну у износу од 40.000,00 динара за кривично дело неовлашћена употреба туђег пословног имена и друге посебне ознаке робе или услуга из члана 238. став 2. у вези става 1. КЗ, иако је граница ублажавања казне, у конкретном случају до 30 дана затвора, сходно одредби члана 57. став 1. тачка 6. КЗ, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у корист окривљеног.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је правноснажном

- 3 -

пресудом Основног суда у Нишу 2К. бр. 599/20 од 10.11.2020. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 1. тачка 6. КЗ, у корист окривљеног, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Радмила Драгичевић Дичић, с.р.